

BABYMIRA krema

SE USPEŠNO UPORABLJA ZOPER SPUSCAJE, RANE, PRASKE, OPEKLINE, HRASTE, LIŠAJE IN VSE NEČISTOSTI KOŽE PRI OTROCIH IN ODRASLIH. NAGLO SUSI OD ZNOJA ALI MOKRENA OPALJENA IN ODRGNJENO KOŽO. DOBIVA SE V VSEH LEKARNAH IN DROGERIJAH PO CENI DIN 12.— ZA SKATLICO.

Domače vesti

Našim prijateljem

Pod pritiskom nastalih razmer smo primorani izdajati naš list v skrajnem obsegu. S tem v zvezi je dvakrat izostal tudi naš priljubljeni roman »Daisy in Rosemary«, prav tako so izostale naše običajne rubrike. Sleherni naš prijatelj je gotovo že sam sprevidel naš težavni položaj in nam tega ni štel v zlo.

Storili smo vse, kar nam je bilo v moči, samo da bi zadovoljili svoje čitatelje. Vsem cenjenim naročnikom, inserentom in ostalim prijateljem sporočamo, da bo »Jutro« z današnjim dnevom izhajalo redno najmanj na 4 straneh in to že v zgodnjih večernih urah. Naročniki ga bodo kakor doslej redno prejeli na dom, ostali prijatelji lista pa ga bodo lahko kupovali v kolportu že takoj zvečer, dokler je dovoljeno gibanje po mestu. Med tednom, zlasti pa za vsako nedeljo, bomo poskrbeli, da bo list izšel v večjem obsegu z zanimivim gradivom in slikami, pa, razume se, z najnovejšimi vestmi kakor zmerom. Skušali bomo »Jutro« tudi grafično izpopolnjevati od rubrike do rubrike.

Kakor si bomo prizadevali iz vseh svojih moči, da ustrezemo željam čitačevega občinstva, pa tudi prosimo vse naše prijatelje in čitatelje, naj nam oprostijo motnje, ki so nastale, in nam tudi v bodoče ohranijo svojo naklonjenost.

Dr. A. F. Ferenčak

Gajeva ulica šte. 3

zdravnik za splošno prakso, hemoroide, krčne žile in kosmetiko, zopet redno ordinira.

* Anketa o trgovini z Levanto. Naše gospodarske zbornice vodijo med svojim članstvom anketo o možnosti večjega trgovskega prometa z Levanto in Grčijo. Ravnateljstvo za zunanjo trgovino, ki je dalo pobudo za to anketo, je sedaj izdelalo popis vseh predmetov, ki bi prišli v poštev in bo preko naših trgovskih delegatov v teh državah podprlo vsako akcijo za izboljšanje trgovskega prometa.

* Novice iz Trsta. Ko je na veliki ponedeljek zjutraj 41-letna služkinja Marija Barbo šla čez viala Settefontane, jo je podrl neki biciklist in ji prizadel neznane poškodbe po rokah in po nogah. Podobne usode je bila deležna 40-letna Jospina Dobrova z viala dell'Istria, ki jo je prav tako neki kolesar vrgel ob tla in jo nerodno poškodoval po desni roki. Komaj 13 letni Avgust Hrevatin z viala Madonnina pa je tako nesrečno padel, da se je precej potolkel po glavi.

Iz Ljubljane

u— Za italijansko vojsko so prišli v naše mesto že prvi prodajalci življenjskih potrebščin. Prihajali so v viala prihodke, ki smo jih vedno v tem času uvažali z Goriškega. Istrsko vino belo in rdeče, je skoraj polovico cenejšje, kakor je zdaj tržna cena v Ljubljani. Za perutnino pa večevetate, solate, čebule, paradiznikov in raj se niso bile utrujene cene, čeprav imajo marmelade precej v skladišču. Po mestu se je o tem brž raznesel glas in so meščani ves dan prihajali k skladišču in zivalno povpraševali in hoteli kupovati vino in druga živila, posebno cvetoča, ki je na našem trgu zadnje dni ni dobili.

u— Šola Glasbene Matice prične danes v sredo 16. t. m. po velikončnih počitnicah zopet z rednim poukom. Gojenci naj se zbere ob pol 11. uri pri svojih učiteljih radi ureditve urnika. Ravnateljstvo. (—)

u— Spričevala II. drž. moške realne gimnazije v Ljubljani dobe učenci v četrtek 17. t. m. od 10. do 12. ure v pritličju realnega poslopja v Vegovi ulici. — Ravnateljstvo.

u— Drž. tehniška srednja šola v Ljubljani. Učenci in učence vseh odsekov in oddelkov, ki žele prejeti letna izpričevala za šolsko leto 1940/41, naj oddajo ob dopoldnevi v šoli koleto za 20 din ter naj poravnajo vse svoje obveznosti do šole (povračilo knjig iz dijaške knjižnice itd.). Izpričevala se bodo izdajala od 21. aprila t. l. dalje.

u— 27. tve raka. Lani je umrlo 100 Ljubljancev za posledicami raka in drugih novotvorb, predlanskim pa 109. Med lani umrli so bilo 41 oseb moškega in 59 oseb ženskega spola. Nedomačinov, ki so se zdravili v ljubljanskih zdravstvenih zavodih, je umrlo 35, 15 moških in 20 žensk, tako da je skupno umrlo za rakom in drugimi novotvorbami v Ljubljani 135 oseb. Umiranje za rakom je leto za leto večje. Tudi lani je bilo med žrtvami več žena kakor moških — v razmerju 95:41. Vzrok tej razliki je relativno pogosto obolenje maternice in prsne žleze za rakom.

u— Samomori stare učiteljice. V Korotanski ulici št. 12 je že nekaj let stanova

UNIV. ASISTENT

dr. Steriè Drago

Specialist za notranje bolezni

ordinira v Wolfovi ulici 3, od 1/2 do 1/4

Navijanje cen je strogo kaznivo

Ljubljana, 15. aprila.

Kljub neizmerni škodi, ki jo s tem povzročajo narodnemu gospodarstvu in kljub jasno objavljeni prepovedi nekateri brezvestni trgovci v teh dneh dvigajo cene življenjskih potrebščin in drugim predmetom.

Zaradi tega ponovno in z vsem poudarkom opozarjam na določila uredbe o cenah (»Službeni list« št. 238-26-41), po kateri je vsako zvišanje cen blaga najstrožje prepovedano.

Vsi organi občnih upravnih oblasti I. stopnje, državna krajevna policijska oblastva, orožniki, kakor tudi organi finančne kontrole, trošarinski uslužbeni in tržni nadzorniki morajo pod disciplinsko odgovornostjo najstrožje nadzirati izvrševanje določil te uredbe in vsak prestopnik takoj prijaviti sodišču.

Vložilo prijave, po kateri se izreče pravomočna sodba, gre denarna nagrada 20 do 2 odstotka izrečene kazni.

Prodajalci, ki zahtevajo za blago višjo ceno od cene, ki je veljala 15. marca 1941, se kaznujejo z zaporom najmanj 15 dni in denarno (od 5.000 do 100.000 din), v veliki prodaji pa s stroгим zaporom najmanj treh mesecev in denarno od 50.000 do 1.000.000 din.

Poleg teh kazni se izreče tudi odvzem blaga.

Ban dr. Marko Natlačen

Razglas bana dr. Natlačen glede najstrožje prepovedi navijanja cen je treba razumeti tako, da se morajo cene

prilagoditi onim, ki so veljale 15. marca t. l. kar pomeni, da se morajo v mnogih primerih celo znižati. Okupacijske oblasti odločno vztrajajo na tem in ne bodo trpele nobenega izkoriščanja prebivalstva po brezvestnih trgovcih in obrtnikih. Opozorjamo torej vse prodajalce na stroge kazni, ki bodo zadele vsakogar, kdor bi prodajal blago po višjih cenah, kakor so veljale 15. marca. Tudi prodajalcem bodo odvzete tudi koncesije in poslani bodo na prisilno delo.

Trgovcem!

Združenje trgovcev v Ljubljani opozarja članstvo po nalogu banske uprave na strogo in striktno izvajanje navodil, objavljenih v časopisju glede prepovedi zvišanja cen vsemu blagu. Poleg tega se morajo trgovski obrati brezposilno odpirati in zapirati po določenih obdobjih naradne in sicer od 7.45 do 12 in od 14 do 18.30 ure. Vsi ceniki v trgovinah življenjskih potrebščin morajo biti označeni s cenami, ki so veljale za blago na dan 15. marca t. l. Ravno tako mora biti blago v izložbah označeno s cenami, ki so veljale na dan 15. marca t. l. Določila glede cen veljajo tudi za vse ostalo blago, zato se opozarjajo trgovci vseh strok da cene blagu prilagodijo oni prodajni ceni, ki je veljala na dan 15. marca t. l. Banske uprave opozarja: kdor se ne bo držal gornjih določil, bo nosil vse posledice obstoječih predpisov o pobijanju draginje z zaplenbo in »asega blaga ter zaporom in končno bo oblast kršiteljem obstoječih določil obratovalnice zaprla in proti njim uporabila določila o prisilnem bivanju.

Novi papirnati denar po 10, 20 in 50 din je zakonito plačilno sredstvo

Dogodilo se je, da so stranke odklonile sprejem papirnega denarja po 10, 20 in 50 dinarjev, ki ga je Narodna banka v poslednjem času dala v promet. Glede na to razglašata ban in Narodni svet za Slovenijo, da je novi papirni denar po

10, 20 in 50 dinarjev izdala Narodna banka in ga je smatrati kot zakonito plačilno sredstvo. Tako vsi državni in drugi uradi kakor tudi zasebniki ga morajo sprejemati kot zakonito sredstvo.

Včeraj je bil slab trg

Ljubljana, 15. aprila.

Kakor zadnje dni, tako so tudi danes ljubljanske gospodnje od zgodnjega jutra vse do poldneva hitele proti tržnici, da bi nabrale, kar bi se dobilo dalo. Prejšnji teden si v zmešnjavi niso kdo ve kaj pripravile živil za svoje kuharske umetnike, medtem smo preživeli tudi že praznike, kakor smo vedeli in znali iz vseh ostankov in iz v naglici nabranih živil, a danes tudi zaloga na trgu niso obetale kaj prida. Okoliške prodajalke zelenjave so imele le tu pa tam kakšno košaro navadnega poljskega regrata, na kakšnem koncu se je dalo izslediti tudi še par listov špinata, po klopih je bilo nekaj čebule in česna, kakšna koleraba ali korenček, drobni šopki peteršilja in zelene. Vse pa zelo draga. Med stolnico in semenščem, kjer so bile prej bogate zaloge mlekarških izdelkov, je bilo veliko povpraševanje po surovem maslu, a prodajalke in prodajalci so odkritosrečno priznavali, da so zavojčki, ki so se skromno skrivali kje v kakšnem kotu, že stari. Prodajalke so kupovalkam še štedljivo rezale bolj posušene kose sira. Na mesarskih stojnicah se je le s težavo še dobila kakšna goveja kost, teletine pa sploh ni bilo. Ostalo je le še nekaj suhih mesnih izdelkov. Še dokaj in tudi ne po pretirani ceni pa je bilo jabolko, a iz vseh košar se je z vseh koncev živo odražala barva pomaranč.

*

Na drugem mestu prinašamo oficinno obvestilo o veljavnosti novih bankovcev po 10, 20 in 50 din. S tem v zvezi naj objavimo še naslednje vrstice, za katere nas naproša čitateljica našega lista redna obiskovalka ljubljanskega trga:

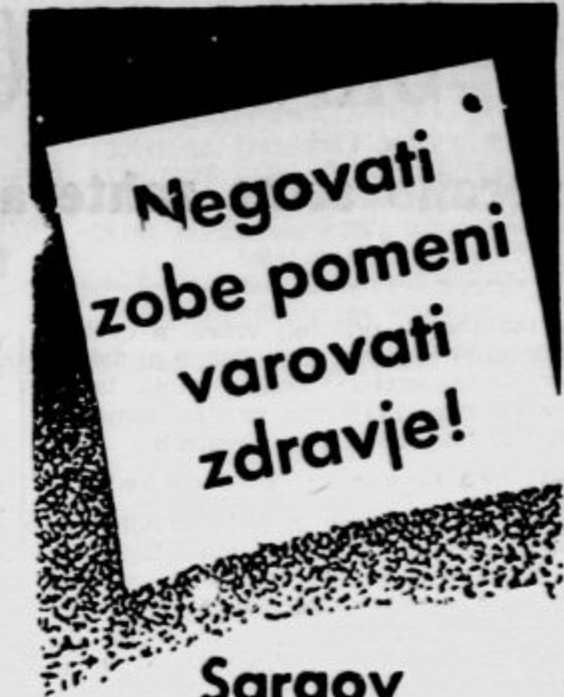
Prosim vas, gospod urednik, opozorite policajna oblastva, naj na trgu napravijo red, zlasti kar se tiče mesa. Časi so resni, vsakdo si zatisla pas, kakor mu na

rekujejo mošnjček in razmere, zato pa ima vsakdo izmed nas — bodisi posameznik, bodisi cel stan — toliko manj pravice, sejati zaskrbljenost in nemir, a kaj šele kar javno vpricho občinstva in nadzornih organov, kršiti obstoječe predpise. Ko sem prišla na trg, sem opazila, da je pred mesarskimi stojnicami velika gneča, iz katere se je oglašal velik vik in krič. Stopila sem proti mesarju, pri katerem po navadi jemljem meso, in sem se skušala vmešati v gnečo. A priznati moram, da sem kmalu obupala. Nisem se doživela toliko neprijetnosti s strani prodajalca nasproti kupcu kakor tokrat. Čeprav sem se v teh časih pomanjkanja vsakršnega blaga že zdavnaj privadila na to, da prodajalec ne smatra več za eno prvih pravil svojega stanovskega bontona: bodi nasproti kupcu ljubezljiv.

Pred mano se je pretrnila do roba stojnice starejša gospa, ki prav tako zmerom jemlje pri tem mesarju. Prišla je na vrsto, moister ji je odrezal, natehtal in zavil v papir, a ko mu je pomolila bankovec najnovejše emisije, jo je osorno zavrnil, češ, da tega denarja ne sprejme. Gospa, ki je dolgo čakala in je s težavo prišla do svoje odmere, ga je skušala preprosti, da mu bo jutri prinesla drugačen denar, če se mu zdi, da ta ne velja. On pa je nadvse neprijetno pograbil zavitek, ki ga je bil trenutek prej položil predno, brez besede meso vzel nazaj in se obrnil k naslednji stranki.

Na ljubljanskem živliskem trgu se ne sme več prodajati na merice

Nič več na merice, temveč samo na tehtnice se sme prodajati blago, prineseno na ljubljanski živilski trg. Že dolgo časa si je mestna občina ljubljanska prizadevala za odpravo prodaje na merice, zdaj je pa prodajo na merice strogo prepovedala in bo vsakdo kaznovan, kdor zelenjave in druge

Sargov KALODONT proti zobnemu kamnu

— Pa vi? Ko sem nazadnje jaz prišla na vrsto — in poleg mene je pred stojnico stalo še precej ljudi — na se je na lepem domislil, da ne bo več prodajal, pospravil robo, kar je je še imel in nas odpustil brez vsega.

Ponovno naprošamo oblastva, naj v tem pogledu napravijo red. Trgovci in vobče prodajalci pa še enkrat opozarjamo na odredbo pristojnih oblasti, da so za sleherni povišanje cen, pa tudi za odtegotvane blaga javnemu prometu določene najstrožje kazni.

V spomin Mari Mikuluševi

Tam doli v sončni Vipavi Ti je zasijalo sonce v življenje, tu med nami Ti je zagrnil oblak te pretežke dneve, ki jih Tvoja nežna notranjost ni prenesla.

V Tebi je bilo vse dobro in blago in to se je prelivalo v nežna otroška srca, kar jih je spremljalo na življenjsko pot. Vse Tvoje življenje je bila ena sama veriga požrtvovalnosti in žrtve za one, ki so bili blizu Tvojemu srcu. Vsa Tvoja šolska deca se je zatopila v Tebe, saj si bila po svoji dobroti in plemenitosti pravi fluid, ki je nečutno pritezal Tebi izročeno šolsko mladino. Tvoja roka je vodila mladino v neznane daljave življenja, ki so vsakomur zagrnjene z zavese bodočnosti. Mladina se Te je vedno z globoko hvaležnostjo spominjala in Tvoja nenačana smrt je vsem ranila srce. Tvoja dobrota, ki si jo tako bogato razpisala nad vse, ki so Ti bili blizu, bo ostala nepozabna. Težko je slovo od Tebe, Ti dobra, blaga, plemenita učiteljica. Naj Ti bo v večnosti sonce svetlo, katero Ti je v življenju zakril temen oblak. Grenkoba, ki je šla mimo Tebe, so čutili tudi Tvoji bližnji, toda nesrečni usodi Te ni bilo mogoče rešiti.

Ljuba in draga tovarišica, naj Ti bo na Ljubljanskem polju miren dom in cvetje, ki ti ga bomo prinašali, naj Ti bo dokaz naše ljubezni. Skozí okno večnosti bodi pozdravljena od vse Tvoje šolske dece in od vseh tovarišev in tovarišic.

Mara J. Tavčarjeva

Prvo Jugoslovansko mlinostavsko podjetje

S. Forstnerič

Maribor — Melje

izdeluje vse mlinске stroje, domače mline in mlinске kamne samobrusilice.

Domači mlini so izredno opremljeni samo s umetnimi mlinskimi kamni samobrusilici, ki jih ni treba ostriti ne klepati.

Vsem sorodnikom prijateljem in znancem sporočamo, da je po težki mučni bolezni umrl v starosti 68 let naš dragi oče, brat, stric, gospod

Maks Japelj

TRGOVEC

Pogreb našega dragega pokojnika bo v sredo iz Zal iz kapele sv. Petra ob 16. uri.

Moste — Ljubljana, dne 15. aprila 1941.

Žalujoči sorodniki.

Otomane

modroce vrhnje in spodnje — ima najceneje na zalogi

SEVER, Marijin trg 2

Kupimo hiše

z enim ali več nadstropji v Ljubljani, proti takojšnemu plačilu.

Ponudbe:

Zajec Andrej, posredovalnica nepremičnin

Ljubljana, Tavčarjeva ul. 10

stanovanje: Vižmarje 78

Skrbi modernega semenogojstva

Odbrano seme zahteva mnogo truda in napora - Ne uničujte narave in njenih krasot!

Le malokateri prijatelji vrtov in cvetlic, ki si kupuje seme za nove pisane in dehtečve cvetke, se zaveda, koliko truda lahko tiči v takšnem majhnem zavrtku semenja. Morda je bilo treba zanj nevarnih

potovanj v neznane dežele, mnogoletnih poskusov in vedno novih preizkušenj, preden je nastal mali čudež, ki daje jamo vo za bodočo lepoto. Nova vrsta plezalk je veljala producenta morda deset let dela in mnogo, mnogo tisočakov. Ko je med svojimi posevki zagledal prvo plezalko, ki je mnogo obetala, si je vse podrobno zapisal v knjigo in je začel skrbno zbirati seme. Leto za letom je potem izločeval slabotne in grde eksemplare, dokler ni izbral dva, tri zavojčke se-

menja, iz katerega so nastajale potem samo izbrane cvetlice.

Če so bile letine slabe, je trajalo še dosti več časa, preden je mogel dobiti zadostne količine semenja določene vrste, da ga je lahko uvedel med ljudi. Takšen gojitelj semenja se ne straši nobenih dolgih in nevarnih potovanj, da si nabere novih rastlin ki so primerne za gojitev. Semena pošilja znanim gojiteljem, ki poskušajo na svojih tleh razviti najlepše barve in oblike. Ko se je nabralo mnogo semen, se prične druga velika naloga: razdeliti najboljše seme v majhne zavitke. Najprej je treba seme skrbno očistiti, preiskati in preizkusiti.

Električni aparati

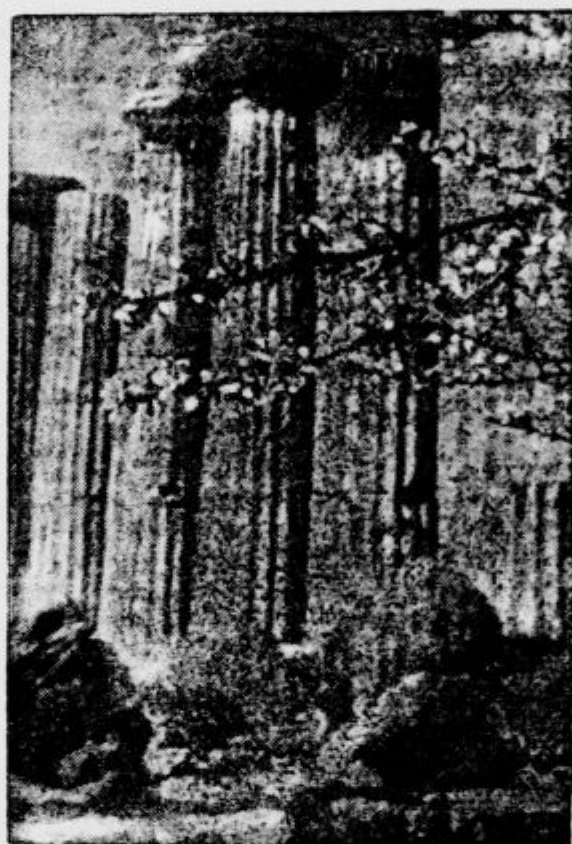
ločujejo zrnca od prahu, zemlje, blisk. Potem gre semenje skozi občutljive roke, ki odstranjujejo vsa poškodovana zrnca. Končno izberejo določeno število zrnec iz vsakega zavitka in jih preizkusijo, ali se morejo razvijati na pravi način. Mnoga semena so tako drobna, da jih je treba polagati na steklo in pobirati s pretenki-mi kleščicami. V laboratoriju gojijo ta drobna semena potem na mahu ali

pivnem papirju

v pripravah, ki so videti podobne majhnim valilnicam. Seme, ki noče vzkliti, polagajo v druga tla in če je med preizkušnjami mnogo takšnih neuspehov, tedaj zavitki ne gredo v prodajo. Pri izbranih semenih pa so takšni neuspehi bolj redki. Delo modernega semenogojca je torej vse drugačno nego delo tistih poklicnih roparjev narave, kakršne je dobili na žalost tudi pri nas, ki hodijo za nahrbtniki po krajih, kjer rasejo same od sebe najlepše in najbolj redke cvetlice.

da jih potrgajo in izrujejo ter potem tako prodajajo. Moderni semenogojec nam le-poto, čeprav s trudom in žrtvami, množi, ropar pa jo brezvestno uničuje.

Staro in mlado življenje

Cvetje med antičnimi stebri neke na Siciliji.

A NEKDOTA

Med vojno 1. 1793. je polkovnik Szekuly poveljeval lahkeemu odredu v bližini Zweibrückna. Nekega dne je na poljedovalnem polju našel na vojakov, ki se je prepiral z neko kmetico.

»Kaj pa je?« je vprašal.
»Vidite, gospod polkovnik,« je dejal vo-jak, »za ta mali košček masla zahteva ženska cel tolar. In ko sem ji rekel, da je preveč, je odgovorila: Prijatelj, vojna je!«
»Vzemi ji ves koš,« je dejal polkovnik.
»Razdeli maslo med svoje tovariše.«
Vojak je prijel koš, kmetica pa je začela kričati.
»Nuj, je skomignil Szekuly z rameni, »vojna je!« In je odjahal.

VSAK DAN ENA

Zdravnik: »Saj vi imate 40 stopinj vročine!«
Bolnik: »In koliko znaša svetovni rekord?«
(»Dansk Familie Blade«)

Pod vročim Afriškim soncem

Oklopna vozila nemške vojske, ki sodelujejo z italijansko oboroženo silo na ozemlju severne Afrike.

Pozna sreča

Ljubezenski par, ki je desetletja čakal na zakonsko zvezo

Parnik »Montrose« je odpešal v Kanado ljubezenski par, ki je moral, desetletja čakati na združitve. Pred 35 leti je izročil neki Herbert Gould svoji zaročnici tradicionalni zaročni prstan in je potem odšel v Kanado, da bi tam ustvaril dobro materialno podlago nameravanemu zakoncu. Toda iz Kanade se ni vrnil, nasprotno, poročil se je tam z drugo ženo.

Pred časom je postal vdovec, potem se ga je lotilo domotožje in je obiskel malo mesto, kjer je nekoč živela njegova zaročenka. Nikakor ni mislil na to, da bi jo

obiskal. Tudi ona se je bila med tem poročila in je postala vdova. Čisto slučajno pa sta se oba nekega dne »ročala« v Londonu. In tedaj sta se spomnila na stare ljubezen. Ona se je prav za prav vedno spominjala, kajti nad poročnim prstanom je nosila vedno prstan, ki ga ji je dal Gould ob slovesu. Spomini na mlada dni so vplivali nanjo tako, da sta se sklenila poročiti. Gouldu sedaj ne bo treba misliti na to, da bi dal svoji stari ljubezni udoben dom kajti z delom v Kanadi je že davno tega postal milijonar.

Žrtve divjih rodov

Usoda belokožcev ob Amaconki

Iz Manaosa, glavnega mesta province Amaconke poroča poveljnik ondotnega vojaškega oddelka o usodi ekspedicije, ki je bila poslana na pomoč izvidnici njegovih vojakov.

Neka komisija za določevanje mejnega ozemlja je bila zaposlena ob reki Demini. Tam živi še divje pleme, ki smatra meso belokožcev za poslastico in če se le ponudi prilika, ugrabi belega moža, da si ga speče na ognju. Ko so divjaki opazili, da se v njih bližini nahaja cel trop belokožcev, so jih jeli zalezovati. Komisija je prišla kmalu v nevarjen položaj, da je morala prositi vojaškega poveljnika svojega okoliša za oboroženo pomoč.

Drugi komisiji, ki se je odcepila od prve na majhnih čolnih ter je zaslila v območje na majhnih čolnih ter je zaslila v območje reke Rio Negro, se je godilo še slabše kakor njeni matici. Njenih sedem članov ter zdravnika, ki je v teh krajih belokožcem nujno potreben zaradi malarije, so divjaki ubili z otrovnimi puščicami. Več drugih

mož pa je bilo ranjenih od zastrupljenih konic divjaških izstrelov. Nekaj manjših oddelkov, ki so se ločili od komisije, se doslej takisto ni javilo in je mogoče, da so jih divjaki ubili in pojedli. Znanprej bodo vojaške oblasti nadzirale delo komisij z letali, ki jih bodo tudi oskrbovala s hrano. Mogoče bodo »jekleni ptiči« divjake oplašili, da ne bodo več preganjali belcev.

Davek na rdeče nohte

Amerika se ponaša s posebno spretnostjo glede iskanja davčnih virov. Kar si je pa izmislila uprava k pališča Larrow Beacha pri Los Angelesu, pomeni tudi v Ameriko rekord. Vsako damo, ki je oblečena po najnovejši kopalni modi, tam skrbno opazujejo, ali nima nohtov na nogah lakiranih z rdečo ali kakšno drugo modno barvo. Če jih ima, tedaj mora plačati za čas kopalne sezone 5 dolarjev davka. V kakšno korist grodo ti dolarčki, listi ne poročajo.

Gospod doktor je prišel...

Obisk zobarja v šoli za deklice. Vsaka mora odpreti usta in pokazati svoje zobe.

Njih vsakdanji rič

Delo na riževih poljih na Kitajskem

H. Adams:

Daisy in Rosemary

Roman

»Vsekako jih je moral vzeti isti tat,« je dejala Alisa Gasterjeva. »Dva različna vloma tako neposredno drug za drugim! Morda je najprej vzel miniaturo, potem pa ni več utegnil izprazniti skrinjice.«

To ni bilo zelo prepričevalno.

»Pomislite vendar,« je rekla Daisy, »kako dolgo bi trajalo, preden bi odprl ključavnico in pobral miniaturo. Toliko časa gotovo ni imel.«

Zdaj se je oglasil Bill, ki je dotlej molče poslušal.

»Kaj te je napotilo, stric, da si takoj mahoma vstal in šel gledat, kaj je s tvojimi miniaturnimi?« Vsi so zrlili v gospoda Carterja, ki se je spustil v naslanjač in si potegnili z roko čez oči. »Tega skoraj ne morem pojasniti. Najprej nisem videl sploh ničesar. Potem se mi je zazdelo, da vidim tebe, Bill, in potem svoje žametne okvire — a prazne. Ali sem jih v resnici videl, ali je bilo samoprevara, ne vem. Vem samo, da sem moral mahoma misliti na svoje miniaturo, da me je nekaj gnalo pogledati, kaj je z njimi — in da so bile ukradene!«

Nihče ni vedel, kaj naj reče. Vsi so bili videli

46

in slišali, kar se je zgodilo pred njihovimi očmi. Presenetljivo je bilo in hkratu grozljivo in mučno. Ali je imela Ela Verdonova v resnici dar, videti in pokazati v notranjosti kristalne krogle stvari, ki so bile človeškemu očesu skrite? Staro, že tolikrat ponovljeno vprašanje! A zakaj jim ni bilo dano zvedeti vsi resnično, ko so se bili že tako tesno približali njenemu odkritju?

»Kaj misliš storiti?« je nazadnje vprašal Sid Verdon.

»Prepozno je, da bi danes še kaj ukrenil,« je odvrnil Doran. »Burkett nam gotovo ne bi mogel pomagati, nadzornik Moody pa pride tako in tako jutri zjutraj. Morda je že kaj odkril. Upajmo!«

26

»Potem se mi je zazdelo, da vidim tebe, Bill!« Te besede Dorana Carterja so se Daisyji spet in spet oglašale v spominu. Negibno je sedela v svoji temni sobi in čakala, dokler se ni hiša umirila. Ali je bil Bill zagrešil novo tatvino? Se je bil polastil tudi miniaturo? Tega si ni mogla misliti. Kmalu bo imela odgovor na to vprašanje.

Neskončno počasi je mineval čas. Nazadnje je vstala in previdno odprla vrata. Vse je bilo tiho. Bledi svet edine svetilke ji je pokazal dolgi, prazni hodnik. Hitro je stekla k vratom kraljevske sobe.

Nič se ni bilo izpremenilo v prostoru; stoli so stali še prav tako, kakor jih je bila Daisy postavila. Tiho je porinila enega pod tudorsko rožo; nekaj trenutkov nato se je bila že vzpela po hrastovih

oporah in je stala v pribežališču kraljevskega be-gunca. Skrinjica z lišpom je bila še vedno na mizi. Odprla je pokrov... dragulji so se zaiskrili in zablašili v svitu male žepne svetilke, a dragoceni miniaturo Dorana Carterja ni bilo tu — ne v skrinjici ne na mizi ne v kakem kotu malega prostora. Čudno potolažilo se je vrnila v spodnji prostor, takisto urno in tiho, kakor je bila prišla, zaprla opaž in postavila stol na prejšnje mesto. Zdaj je odprla vrata in prestrašena obstala. Hodnik je bil docela temen. Kako je bilo to mogoče? Ko je odhajala iz svoje sobe, je luč še gorela, zdaj pa je bila ugasnila. Kdo jo je bil utrlil od dveh zjutraj? In zakaj?

Nato je nekaj začula. Sum, kakor da bi nekdo z roko šaril po hrastovem opažu hodnika. Čeprav je imela Daisy strah pred skrivnostnimi, okultnimi stvarmi, se vendar ni bala teme. Urno je smuknila k stikalu. Vedela je, kje je bilo, in srečno naključje ji je pomagalo, da ga je takoj našla.

Luč je zažarela, pregnala je temo — in nekaj korakov pred njo je stal šofer Alfred Smith. Osuplo sta zastrela drug v drugega. Smith je bil v pidžami in nočni halji. Nobeden izmed njiju ni mogel izpregovoriti, a Smith se je kmalu zbral.

»Se je kaj zgodilo, gospodična? Vam smem pomagati?«
»Ne, hvala,« Daisy je bila še preveč iznenadena in sama ni vedela, kako naj pojasni svojo navzočnost na hodniku. »Kaj pa delate tukaj, Smith?«
»Da, gospodična,« je rekel v hinavski zadregi, »gospod Johnson mi je bil naročil, naj utrnem luč

v prodajalnici, pa sem pozabil. Kar nenadoma me je zbudila misel na to. Zato sem prišel dol. In ko sem šel spet na vrh, sem mimogrede, povsem samodejno, ne da bi si kaj mislil, utrlil svetilko na hodniku. Na stopnicah sem že bil, ko mi je prišlo na misel, da mora ta luč goreti; hitro sem se vrnil, a v temni sobi nisem mogel takoj najti stikala. Tedaj pa je postalo svetlo — in vi, gospodična, ste stali pred menoj. Že dolgo se nisem tolikanj prestrašil... Ali res ne morem nič storiti za vas, gospodična?«

Njegovo pojasnilo je bilo tako preprosto, in besede so mu tako gladko tekale z jezika, da Daisy skoraj ni mogla dvomiti o njihovi resničnosti. Morda tudi ni utegnila kritično tehtati njegovih besed, ker je morala sama pojasniti, zakaj tava ob tej uri po hiši.

»Moj vrč za vodo je bil prazen; hotela sem iti v kopalnico po drugo vodo. Tako grozno vroče je, pa nisem mogla spati. Začudila sem se, ker na hodniku ni bilo luči...«

»Vam smem morda jaz prinesiti vode, gospodična?«

»Ne, ne. Kar spat pojdite. Hvala lepa.«
»Kakor izvolite. Lahko noč, gospodična.«
Govorila sta tiho, da ne bi zbudila ljudi, ki so spali v sosednjih sobah. Ne on ne ona nista opazila, da so se nedaleč od njiju neslišno odprla neka vrata, baš toliko, da je mogla dvojica oči skozi ozko režo videti, kaj se godi na hodniku, in dvojica ušes slišati, kaj govorita.